

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **Ž. B.**, zast. Mgr. Tomášem Petřem, advokátem se sídlem Pavlovova 586/8, Havířov, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava-Moravská Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2012, č. j. MSK 214923/2011, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 6. 2014, č. j. 22 Af 78/2012 – 46,

t a k t o :

Řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 6. 2014, č. j. 22 Af 78/2012 - 46, **se přerušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2012, č. j. MSK 214923/2011. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzen exekuční příkaz Městského úřadu Český Těšín ze dne 16. 11. 2011, č. j. MUCT/38989/2011 (dále jen „exekuční příkaz“), kterým bylo přikázáno plátcí mzdy stěžovatelky, aby prováděl srážky ze mzdy až do výše nedoplatku v částce 2 075 Kč. Exekučním příkazem jsou vymáhány místní poplatky za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů za období od 1. 1. 2002 – 31. 12. 2003 a od 1. 1. 2006 – 31. 12. 2006, zvýšené o exekuční náklady ve výši 500 Kč.

[2] Podle ustanovení § 48 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení usnesením přeruší, jestliže ve věci byl předložen Ústavnímu soudu návrh podle čl. 95 odst. 2 Ústavy.

[3] V projednávané věci se jedná o spor týkající se zákonnosti exekučního příkazu, jímž byly vymáhány místní poplatky za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů dle § 10b odst. 1 písm. a) zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 185/2001 Sb. (dále jen „zákon o místních poplatcích“). Protože Nejvyšší správní soud při předběžném projednávání věci zaujal názor, že citované ustanovení je v části týkající se uložení poplatkové povinnosti za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů nezletilé fyzické osobě, která má v obci trvalý pobyt, v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, podává návrh na vyslovení protiústavnosti této části ustanovení dle čl. 95 odst. 2 Ústavy, neboť

si o neústavnosti zákona, jímž je vázán, nemůže sám učinit právní závěr. V takovém případě soud předloží věc Ústavnímu soudu a řízení podle § 48 odst. 1 písm. a) s. ř. s. přeruší.

[4] Po dobu přerušení řízení se nekonají jednání a přerušuje se běh procesních zákonných i soudcovských lhůt; tyto lhůty začnou běžet znovu, pokračuje-li se v řízení po skončení přerušení (§ 48 odst. 4 a 5 s. ř. s.). Po dobu, kdy je řízení přerušeno, nemohou ani účastníci provádět úkony za účelem pokračování řízení o věci samé. Mohou však činit úkony, v jejichž důsledku bude řízení ukončeno (např. vzít návrh zpět).

[5] V řízení bude na základě usnesení Nejvyššího správního soudu pokračováno, jakmile překážka pro jeho přerušení odpadne, tzn. až Ústavní soud rozhodne o návrhu Nejvyššího správního soudu ve shora označené věci, popř. nastane jiná skutečnost rozhodná pro pokračování řízení ve věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. dubna 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu